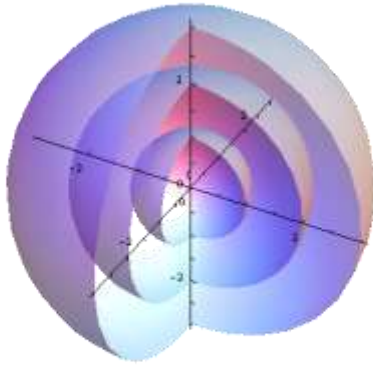

Individual, Family and Community Responsibility:

Milah as a Model

Philly mayor: 'No excuses' for flash mob attacks

By the CNN Wire Staff

August 9, 2011 6:48 p.m. EDT

Nutter: Gov't can't raise children

(CNN) -- Philadelphia's mayor described his stiff curfew on teenagers' "flash mob" attacks on city residents as a dose of "tough love" and called for parents to keep better watch on their kids.

"I have an understanding of what of our parents are facing, but others are in very challenging situations, and I appreciate that and understand that, but there is no excuse for young people being out so late at night by themselves and then making bad decisions and literally assaulting other citizens," Mayor Michael Nutter told CNN's "American Morning" on Tuesday. "I will not tolerate that."

There have been several assaults by teens on residents in recent weeks, and the beatings have left people badly injured. The city cites the culprits as members of a "flash mob," which is a group of people who decide to gather at a given place via e-mail and social media.

Nutter, who is African-American, delivered a frank sermon at his church, Mount Carmel Baptist in West Philadelphia, on Sunday about the problem.

The mayor lashed out at the attackers, saying "you've damaged yourself, you've damaged another person, you've damaged your peers and, quite honestly, you've damage your own race."

On Monday, Nutter signed an order reducing curfews to 9 p.m. on Fridays and Saturdays for people under the age of 18 in Center City, the heart of Philadelphia's downtown, and University City, a neighborhood to the west where the University of Pennsylvania and Drexel University are located.

In the rest of the city, the curfew will remain at 10 p.m. for people under age 13 and midnight for people under age 18. First-time curfew breakers will be fined \$150. Repeat offenders could be slapped with fines up to \$500, the mayor's office said.

In tandem with the curfew, the city will expand recreation center hours throughout the city.

One example of the violence occurred in late July. Philadelphia police arrested three juveniles and a 19-year-old on assault, reckless endangerment and robbery charges after a mob struck the Center City area.

Two people were injured. The youngest of the juveniles to be arrested is 11, according to Officer Christine O'Brien. The others are 16 and 17; none of them are being identified because of their age.

The 19-year-old was identified as Raymond Gatling, according to the Philadelphia District Attorney's Office.

"We will be prosecuting these young criminals to the fullest extent of the law," District Attorney Seth Williams said in the mayor's Monday news release about the curfew. "There is no excuse for what they did, and they have brought great shame upon themselves and their families."

The problem has overshadowed attention on achievements among youths across the Philadelphia region, one of America's most populous metro areas.

For example, the Philadelphia Youth Poetry Movement won a competition in San Francisco recently, only to return to Philadelphia with little fanfare and news of the flash mobs on the front page.

"It's very frustrating," said Perry "Vision" Divirgilio, a performance coach and poetry movement mentor. "While that's going on, we have kids who are waking up on Saturday to go to a writing workshop. It's hard to keep telling my kids to keep doing well when the ones causing the problems get the attention."

But the issue has emerged as a major topic of conversation.

A Philadelphia Inquirer columnist, Annette John-Hall, called Nutter's church sermon a "good old-fashioned whipping" of the black community. She likes his tough stance on crime, but at the same time, she was disturbed by his remark at the church about race.

"There, he said it. In a way that his white constituents would hear him loud and clear. At that point, he wasn't talking to black people anymore," she wrote.

Nutter said his words at church were well-received. He said "senseless, stupid, ignorant, violent" actions won't be tolerated. "Teens need to make better decisions. Parents need to step up and take care of their children. We, as a government, cannot raise people's children. You want to have children? You have to take care of them."

Nutter said city authorities are working to be "more anticipatory about things and not just reactive," and are using social media, such as Facebook and Twitter. But ultimately, Nutter said, the problem stems from home life.

"What are parents doing with their children? Do you know where your child is?"

Historic Milos

Avraham and Yitzchak

1. Bereishis 17:10-27

יז, י זאת בריתי אשר תשמרו, ביני וביניכם, וביני וברעי, אחריתי: המול לכם, כל-זכר. **יז, יא** ונמלתם, את בשר ערלתכם; והנה לאות ברית, ביני וביניכם. **יז, יב** ובן-שמנת ימים, מול לכם כל-זכר--לדורתיכם: יליד בית--ומקנת-קסוף מכל בן-זכר, אשר לא מוצרעך הוא. **יז, יג** המול מול יליד ביתך, ומקנת קסוף; והיתה בריתי בבשרך, לברית עולם. **יז, יד** וערל זכר, אשר לא-ימול את-בשר ערלתו--ונקרתה הנפש ההוא, מעמיה: את-בריתי, הפר... **יז, כב** ויכל, לדבר אתו; ויעל אלקים, מעל אברהם. **יז, כג** וישח אברהם את-ישמעאל בנו, ואת כל-ילידי ביתו ואת כל-מקנת קסוף--כל-זכר, באנשי בית אברהם; וימול את-בשר ערלתם, בעצם היום הזה, כאשר דבר אתו, אלקים. **יז, כד** ואברהם--בן-תשעים ותשע, שנה: בהמלו, בשר ערלתו. **יז, כה** וישמעאל בנו, בן-שלוש עשרה שנה: בהמלו--את, בשר ערלתו. **יז, כו** בעצם היום הזה, מול אברהם, וישמעאל, בנו. **יז, כז** וכל-אנשי ביתו יליד בית, ומקנת-קסוף מאת בן-זכר--נמלו, אתו.

Tzipora and Eliezer

2. Shmos 4:24-26

ד, כד ויהי בדרך, במלון; ויפגשוהו ה', ויבקש המיתו. **ד, כה** ותיקח צפרה צר, ותיקרת את-ערלת בנה, ותגע, לרגליו; ותאמר, כי חתן-דמים אתה לי. **ד, כו** וירף, ממנו; אז, אמרה, חתן דמים, למולת.

Leaving Mitzrayim

3. Shmos 12:43-50

יב, מג ויאמר יהוה אל-משה ואהרן, זאת חקת הפסח: כל-בן-זכר, לא-יאכל בו. **יב, מד** וכל-עבד איש, מקנת-קסוף--ומלתה אתו, אז יאכל בו. **יב, מה** תושב ושיכיר, לא-יאכל בו. **יב, מו** בבית אחד נאכל, לא-תוציא מן-הבית מן-הבשר חוצה; ונעם, לא תשפרו בו. **יב, מז** כל-עדת ישראל, יעשו אתו. **יב, מח** וכי-יגור אדם גר, ועשה פסח ליהוה--המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשותו, והנה פאזרח הארץ; וכל-ערל, לא-יאכל בו. **יב, מט** תורה אחת, יהיה לאזרח, ולגר, הגר בתוכם. **יב, נ** ויעשו, כל-בני ישראל: כאשר צוה יהוה את-משה ואת-אהרן, כן עשו.

Entering Israel

4. Yehoshua 5:2-12

ה, ב בעת ההיא, אמר ה' אל-יהושע, עשה לך, חרבות צרים; ושוב מל את-בני-ישראל, שנית. **ה, ג** ויעש-לו יהושע, חרבות צרים; וימול את-בני ישראל, אל-גבעת הערלות. **ה, ד** וזה הדבר, אשר-מל יהושע: כל-העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה, מתו במדבר בדרך, בצאתם, ממצרים. **ה, ה** כי-מלים היו, כל-העם היצאים; וכל-העם הילדים במדבר בדרך, בצאתם ממצרים--לא-מלו. **ה, ו** כי ארבעים שנה, הלכו בני-ישראל במדבר, עד-תם כל-הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים, אשר לא-שמעו בקול ה': אשר נשבע ה', להם, לבלתי הראותם את-הארץ אשר נשבע ה' לאבותם לתת לנו, ארץ זבת חלב ודבש. **ה, ז** ואת-בניהם הקים תחתם, אתם מל יהושע: כי-ערלים היו, כי לא-מלו אותם בדרך. **ה, ח** ויהי כאשר-תמו כל-הגוי, להמול; וישבו תחתם במחנה, עד חיותם. {פ}

ה, ט ויאמר ה', אל-יהושע, היום גלותי את-חרפת מצרים, מעליכם; ויקרא שם המקום ההוא, גלגל, עד, היום הזה. **ה, י** ויחנו בני-ישראל, בגלגל; ויעשו את-הפסח בארבעה עשר יום לחדש, בערב--בערבות יריחו. **ה, יא** ויאכלו מעביר הארץ, ממחרת הפסח--מצות וקלוי: בעצם, היום הזה. **ה, יב** וישבת הפון ממחרת, באכלם מעביר הארץ, ולא-היה עוד לבני ישראל, מן; ויאכלו, מתבואת ארץ כנען, בשנה, ההיא.

Whose Responsibility?

5. Talmud Bavli, Kiddushin 29a

במי שפרע קאי: מרתנא כל מצות הבן על האב אנשים חייבין ונשים פטורות וכל מצות האב על הבן אחד אנשים ואחד נשים חייבין ^א וכל מצות עשה שהזמן גרמא אנשים חייבין ונשים פטורות וכל מצות עשה שלא הזמן גרמא אחד האנשים ואחד הנשים חייבין ^ב וכל מצות לא תעשה בין שהזמן גרמא בין שלא הזמן גרמא אחד האנשים ואחד הנשים חייבין ^ג חוץ מבל תקיף ובל תשחית ובל תטמא למתים: גמ' מאי כל

כאילו מלמדו ליסמות: למולו מגלן דכתיב ^א וימל אברהם את יצחק בנו ^ב והיכא דלא מהליה אבוה מיחייבי כי דינא למימהליה דכתיב ^ג המול לכם כל זכר ^ד והיכא דלא מהליה כי דינא מיחייב איהו למימהל נפשיה דכתיב ^ה וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה איהו מגלן דלא מיחייבא דכתיב ^ו כאשר צוה אותו אלהים ^ז אותה ולא אותה אשכחן מיד לדורות מגלן תנא דבי ר' ישמעאל כל מקום שנאמר צו אינו אלא זירוז מיד ולדורות זירוז דכתיב ^ח וצו את יהושע וחזקוהו ואמצהו מיד ולדורות דכתיב ^ט מן היום אשר צוה ה' והלאה לדורותיכם: לפדותו: מגלן דכתיב ^י כל בכור בנך

דרכים ויטמא את סברות: כאשר צוה אותו ולא את שרה: מיחייב איהו. כסוגל: אשכחן מיד. לאמריהם נאמר ק: אינו אלא יצוין זירוז. טיהא מיהו חזיו דכבר ויטמא מיד ויטמא לדורות: תיפדה ^א תפדה ב.

6. Rambam, Milah 1:1-2

מילה מצות עשה שחייבין עליה כרת שנאמר וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה, ומצוה על האב למול את בנו ועל הרב למול את עבדיו יליד בית ומקנת כסף, עבר האב או האדון ולא מל אותן ביטל מצות עשה ואינו חייב כרת שאין הכרת תלוי אלא בערל עצמו, ובית דין מצווים למול אותו הבן או העבד בזמנו ולא יניחו ערל בישראל ולא בעבדיהן.

אין מלין בנו של אדם שלא מדעתו אלא אם כן עבר ונמנע למולו שבית דין מלין אותו בעל כרחו, נתעלם מבית דין ולא מלו אותו, כשיגדל הוא חייב למול את עצמו, וכל יום ויום שיעבור עליו משיגדל ולא ימול את עצמו הרי הוא מבטל מצות עשה, אבל אינו חייב כרת עד שימות והוא ערל במזיד. +/השגת הראב"ד/ אבל אינו חייב כרת עד שימות וכו'. כתב הראב"ד ז"ל /א"א/ אין בזה תבלין וכי משום התראת ספק פוטרין אותו מן השמים וכל יום עומד באיסור כרת עכ"ל. +

When does the Requirement move from the Responsibility of the Father to the Responsibility of the Community?

7. Responsa Tashbetz, III:8

תנס מעשה אירע במקומכם שנולד בן יום א' ב' ימים לחדש אב והי' יום ח' ללידתו יום ט' באב שהוא יום צום ואביו משעת לידתו אמר שלא ימול אותו עד מחרת הצום שהוא יום ט' ללידתו כדי שיוכל לשמוח ולשמח בסעודת המילה ואתם אמרתם לו כי אפשר לתקן הסעוד' מן המנח' ולמעל' ולאכול אותה בליל' ולא שמע אליכם ונימול הילד ביום ט' ללידה ולעזה עליו כל המדינ' וש

אומרים כי המיל' נעשית באיסור שכפר בתו' וחייב לקבל חרם ונדוי ואתה חפשת בספרים אם יש עליו עונש ולא מצאת אלא מה שכתבו שמי שלא מל ביום ח' בכל יום עובר בעשה ולא מצאת שהעובר בעשה הוא נידון באלו הדינים אלו הן תורף דבריך. ועתה מה אישית אחר שנעשה מעשה באיסור אבל כדי שלא יורגלו לעשות כן אכתוב מה שנר' לי בזה: ...

ומה שאמרת שלא מצאת בשום ספר שיהי' בזה אלא איסור עשה אבל שיהי' בזה עונש בידי אדם לא מצאת בשום מקום וכי מי זוטר העובר בעש' וא"כ אין יקר המצו' בעיניך אלא מפני רבוי עונשה ומה עונש יותר גדול יש למי שמחציף פניו לומר מצוה זו היא בידי ולא אעשנה לעבור על דברי קונו ומרע"ה נענש מפני שנתעצל בה שנאמר ויפגשוהו ה' ויבקש המיתו כמו שנזכר במסכת נדרים (ל"א ע"ב). ואמת הוא שאחר שעבר על עשה לא נתנה לו תורה עונש אלא שיביא עול' לאחר שיעשה תשוב' כמ"ש בתורת כהנים ואף על פי שכשעש' תשוב' אינו זז משם עד שמוחלין לו כמו שהזכירו באחרון מיומא (פ"ו ע"א) העולה היא דורון כמו שהזכירו בזבחי' בפ' ראשון (ז' ע"ב) שאם לא עשה תשוב' הוא זבח רשעים תועבה והיום שאין לנו עולה קורא בפ' עולה ומתכפר לו כמו שהזכירו באחרון ממנחו' (ק"י ע"א) זהו אחר שעבר על עשה אבל קודם שעבר והמצו' לפניו ואומרי' לו עשה אותה ואינו רוצה לעשותה מכין אותו עד שתצא נפשו כמו שאמרו בפרק הכותב (פ"ו ע"א) לדידך דאמרת פריעת ב"ח מצוה היא אי אמר לא ניחא לי למעבד מצוה מאי אמר לי' תנינא בד"א במצות לא תעשה אבל במצות עשה סוכה איני עושה לולב איני נוטל מכין אותו עד שתצא נפשו וא"כ ביום ח' למילתו הי' מותר לכם להכותו ע"י עכו"ם עד שתצא נפשו לעשו' מצוה בזמנה

אבל אחר שהתעצלתם בזה באותו יום ועבר היום והשלים מצותו אין עליו עונש נדוי אבל אבד שכר מצוה בזמנה בעול' הבא ודי לו בעונש כזה. ויותר קשה הוא מעונש נדוי

ואף על פי שאמרו שזה היא מצוה על האב ואם לא מל אותו אביו היא מצוה על ב"ד כמו שהזכירו בראשון מקדושין (כ"ט ע"א) כשאין אביו כאן אבל כשאביו כאן אין מצוה זו מוטלת על ב"ד שהרי אמר' בפ' החולץ אין אדם מל בן איש בע"כ ואף על פי שיש מפרשי' אותו לענין גר הבא להתגייר אבל בפ' הערל (ע"א ע"ב) אמרו בענין מילת זכריו מעכבתו מלעשו' פסח שאם היה האב חבוש בבית האסורים שאין הבן נמול ביום ח' שחל ערב פסח ושם פי' רש"י ז"ל שאין מצוה זו מוטלת על אחרים. והרמב"ם ז"ל כ' בפר' ראשון מה' מילה אין מלין בנו של אדם שלא מדעתו אלא א"כ עבר ונמנע. נראה מדבריו שאם לא עבר ונמנע אלא שהוא מתעצל בה אין חייבין לעשותה בזמנה אבל היו חייבין לכופו אפילו ע"י הכאות כיון שלא הי' לו אונס כמו שכתבתי:

When Does one's own Responsibility Kick in?

8. Sefer Hachinuch, Mitzvah 2

ונוהגת בכל מקום ובכל זמן. ואין הנשים חייבות במילת בניהן, אלא האב או בית דין במקום שאין להם אב.

ועובר על מצוה זו ולא מל עצמו משהגיע לכלל עונשין, שהוא י"ג שנה ויום אחד, [בכל יום שיעבור עליו משיגדל ולא ימול עצמו מבטל מצות עשה. ואם מת והוא ערל במזיד] חייב כרת, אבל אין לאב חיוב כרת במילת בנו אלא שעובר על עשה. ואין בכל התורה מצות עשה שחייבין בביטולה כרת כי אם זו ושחיטת הפסח.

9. Minchas Chinuch, seif katan 2

ואני מסופק אם הגדיל שמצוה גם כן עלי רמיא ומחויב למול עצמו אם ג"כ מצוה על האב ולא נפקע המצוה מאתו א"ד דהמצוה על האב רק בקטנותו אבל כשהגדיל אין חיוב המצוה על האב רק עליו

ומלשון הרהמ"ח שכתב על מי וכו' מילת בניו הקטנים נראה קצת דוקא בניו הקטנים ...

ע"ן יו"ד סי' רס"א ולכאורה דעיקר המצוה על האב דחושב שם בש"ס כל דבר דהאב מחויב למול ולפדות ולהשיאו אשה וכו' ולהשיאו אשה ודאי בגדלותו אם כן למולו ולפדותו נמי

...

והנה הר"מ פ"ה מהק"פ ה"ה כתב וז"ל כשם שמילת עצמו מעכבתו מלעשות פסח כך מילת בניו הקטנים ומילת עבדיו בין גדולים בין קטנים מעכבים אותו שנאמר המול לכם כל זכר וכו' מבואר גדולים בדבריו להדיא דדוקא מילת בניו הקטנים מעכבים אותו ע"כ הטעם כיון דמצוותן עליו מעכבים אותו ומילת העבדים על רבם אפילו בעבדים חל עליו החיוב ובאותן ערלים שאין עיקר מצוותו על האיש בודאי אינם מעכבין וכי מעכב הערל את הב"ד מלעשות פסח או איזה איש מישראל אלא דוקא אביו או רבו ע"כ משום דהמצוה עליו ואב על בנו נלמד מקרא דוימל אברהם כו' כאשר צוה וכו' אם כן גזרה התורה דבניו מעכבין ומבואר בפירוש בר"מ דרק בניו קטנים והיינו דמהפסוק דוימל וכו' לא נלמד אלא בנו הקטן

10. Rambam, Korban Pesach 5:5

כשם שמילת עצמו מעכבתו מלעשות פסח כך מילת בניו הקטנים ומילת כל עבדיו בין גדולים בין קטנים מעכבת אותו, שנאמר המול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו, ואם שחט קודם שימול אותו הפסח פסול, וכן טבילת אמהותיו לשם עבדות מעכבתו, ודבר זה מפי הקבלה שהטבילה לשפחות כמילה לעבדים. +/השגת הראב"ד/ וכן טבילת אמהותיו. א"א בתוספתא דפסחים בדברים שבין פסח מצרים לפסח דורות. +

11. Rambam, Pirush Hamishnayos Shabbos 19

ולעולם אין לו תשלומין למצוה זו, והרי עונו חמור ממי שעבר עליו חג הסוכות ולא עשה סוכה או ליל פסח ולא אכל מצה, אלא שעם כל זה לא נפטר מן המצוה, אלא עדין הוא מצווה ומחויב למולו תמיד, וכל זמן שלא מלו הרי הוא עובר על מצות עשה שהגיע זמנה, ואם מלו נסתלקה מעליו העברה וקיים המצוה. וכן כל מי שרואה את הילד הזה הערל ולא מלו הרי זה עובר על מצות עשה עד שימול אותו כאלו הוא בנו. ואם גדל הילד והגיע לכלל עונשים נסתלק החיוב מעל כל אדם ונתחייב הוא למול את עצמו מיד. וכל זמן שלא מל הרי זה עובר על מצות עשה עד שימול. וכשימול ואפילו מל ביומו האחרון הרי זה קים המצוה ונסתלקה מעליו העברה. ואם מת כשהוא ערל אז יהיה מחויב כרת האמור בתורה במי שלא מל. ואיני יודע בכל המצות מצוה דומה לזו כלומר שלא יתחייב עליה עונש עד שימות העובר בחטאו.

לטוליטולה.

שאלת: ראובן בכור יעקב, ולא פדאו אביו, והגדיל, ועדיין יעקב קיים. ובא עכשו ראובן לפדות את עצמו, ולא הניחו אביו, וא': שהוא יפדנו; שזו מצוה האב על הבן. והבן טוען: שכיון שגדל, פקע זכות האב מיניה, ועליו לפדות את עצמו. ואמרת: שנסתפק לכם הדבר. והסכמתם לפדות שניהם, וליתן זה חמש סלעים, וזה חמש סלעים. ואחר כך, יחזיר להם הכהן חמש סלעים. ואסרתם לברך מן הספק. ובקשתם עכשו, לעמוד על דתי.

תשובה: נראין לי הדברים פשוטין, שלא פקע זכות האב לעולם, ואם בא לפדות פודה, ואם הגדיל הבן. שמצות הבן על האב, ומשבא הבן לכלל שלשים יום, חל חיוב פדיונו על האב. אלא שאם לא רצה האב לפדות, ויש לו נכסים לבן, או שמת האב, הבן חייב לפדות את עצמו. והגע עצמך! אימת פקע זכות האב, ואימת פקע שעבוד הפדיון מנכסיו, וחל על הבן. וכי נתנה התורה זמן לחיובו של אב. ותדע לך, שאפילו הגדיל, ואפילו יש לו נכסים, שעבוד מנכסי האב לא פקע, שהרי שנינו: מי שלא בכרה אשתו, וילדה שני זכרים. מת האב, והבנים קיימין, רבי מאיר אומר: אם נתנו עד שלא חלקו, אם כן נתנו, ואם לאו, פטורין. רבי יהודה אומר: נתחייבו הנכסים. ופירשו בגמ': דאי איכא נכסים טובא לכ"ע, אפילו חלקו, חייבין, דאשתעבדו להו נכסי דאב, אלמא: אף על גב דהגדיל, ואית להו נכסי טובא, לא פקע שעבוד האב. דאלו פקע וחייל אבן, כל חד וחד לידחייה.

ומיהו, אם רצה הבן לפדות את עצמו, בין יש נכסים לאב, בין שאין לו, פדוי. מדכת': תפדה. וכל הקודם בפדיונו, זכה, ומברך על פדיונו, שהמצוה מוטלת על שניהם. ומיהו, מסתב' שהאב קודם, שמצות הבן על האב. ואם לא רצה האב לפדות אחר שהגדיל הבן, ויש לו נכסים, אין כופין את האב אלא הבן.

13. Responsa Rivash, Siman 131

עוד שאלת לתקן לך מטבע ברכה לבכור הפודה את עצמו; גם לאב הפודה את בנו הבכור. כי מצאת להרמב"ם ז"ל (בהלכות מתנות כהונה פ"א): הפודה את בנו, מברך על פדיון הבן; והפודה את עצמו, מברך לפדות את הבכור. גם בסדורים מצאת, בפודה את עצמו: לפדו' בכורי ישראל. ותמהת על הרמב"ם ז"ל: למה מברך בעל? כיון דמצות פדיון הבן עקרה על האב רמיא, אלא דמדיוקא דתפדה תפדה ילפינן: פודה את עצמו, אבל ע"י שליח או ע"י ב"ד לית לן. ועוד, שלפי שטת הרמב"ם ז"ל בלמול את בנו, איפכא הו"ל לתקן: האב בלמד, כמו בברית מילה, והפודה עצמו בעל, שהוא כמו שליח. ...

תשובה: גרסינן בשילהי ערבי פסחים: רבי שמלאי איקלע לבי פדיון הבן, בעו מיניה: ודאי על פדיון הבן, אביו מברך; שהחיינו וקיימנו, מאן מברך? כהן מברך, דקא מטי הנאה לידיה, או דילמא: אבי הבן מברך, דקא עביד מצוה? לא הוה בידיה; אתא שאיל בי מדרשא, אמרו ליה: אבי הבן מברך שתיים; והלכתא: אבי הבן מברך שתיים. מכאן למדו נסח הברכה שהיא בעל. ונראה הטעם, לפי שאינה דומה לאותן המצות שהם בלמ"ד, כגון ציצית ותפלין וסוכה, לפי שזו נעשית בסיוע הכהן, שמקבל הפדיון, ולפי זה, אף פודה עצמו מברך בעל.2 וכן היא בעל, אף בפודה עצמו, בס' המצות מקוצ"י; וכן בספר יו"ד (בס"י ש"ה). אלא שבפודה עצמו אמרו: על פדיון הבכור, שאין לומר הבן, שאינו פודה בנו. ולדעת הר"ם ז"ל בנסח הברכה: שבאב הפודה, אומר בעל, ובפודה עצמו, אומר בלמ"ד; אפשר לתת טעם: לפי שבאב, אפשר להעשות מצוה זו על יד הבן כשיגדל, וכשיגדל, אז אי אפשר לעשותה אלא על ידי עצמו. וגם, שאם היה לו לפדות עצמו ובנו, קיי"ל (קדושין כט), דהוא קודם לבנו, דאלמא, עקר המצוה בעצמו, אלא שבקטנותו אי אפשר.

Understanding the Difference Between Parental Responsibility and Communal Responsibility

14. Rambam, Milah 3:1

המל מברך קודם שימול אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה, אם מל בן חבירו, ואם מל את בנו מברך וצונו ב למול את הבן, ואבי הבן מברך ברכה אחרת, ברוך אתה יי' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו, מצוה על האב למול את בנו יתר על מצוה שמצווין ישראל שימולו כל ערל שביניהן, לפיכך אם אין שם אביו אין מברכין אחריה ברכה זו, ויש מי שהורה שיברכו אותה בית דין או אחד מן העם, ואין ראוי לעשות כן. +/השגת הראב"ד/ ואבי הבן מברך ברכה אחרת וכו' ואין ראוי לעשות כן. כתב הראב"ד ז"ל /א"א/ מסתברא כמ"ד ב"ד או מיוחד שבעם מברך ונהגו אצלנו שהסנדקוס מברך. +

15. Talmud Bavli, Nedarim 31b

רבי אלעזר בן עזריה אומר: מאוסה היא הערלה - שנתגנו בה רשעים, שנא': כי כל הגוים ערלים. רבי ישמעאל אומר: גדולה מילה - שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות.

Conclusion

You must be the change you wish to see in the world

Mahatma Gandhi